

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

La força del costum

1. De què va? Les demandes judicials dels damnificats per l'ajuda dels superherois obliguen les autoritats a condemnar-los a una vida normal...

2. Com va? Creïblement bé. Això d'obligar els mega-herois a portar una vida domèstica com qualsevol fill de veïna sempre és estimulants. Com si de cop en Carod-Rovira se'n tornés a fer de mestre tites guanyant-se les garrofes decentment. Ja ho va dir l'antièpic Bertolt

Brecht: malaurat el país que necessita herois. I polítics professionals, convé afegir. Doncs bé, *Els increïbles* es dedica en la seva introducció magistral, a fer que el catxas Bob, l'elàstica Helen, els seus dos fills Violet la invisible i Dashiell l'Ultrarràpid visquin amb les angoixes pròpies de qualsevol ciutadà. Que com deia el pistoler Charles Bronson a *Els set magnífics*, la més gran heroïcitats és arribar a fi de mes i educar els fills. Dit això quant moralina soterrada del film, també airejar les divertides aventures d'uns herois-heroïnes que, per allò de la força del costum, acaben fent el que saben: defensar el feble contra el prepotent. També és de sucari-hi pa les picabaralles sexistes entre la força bruta masculina i l'elasticitat fibrosa femenina, a prova de bombes ells i elles. Prodigi d'imaginació dinàmica.

3. I va: Perquè els petits serveixin de coartada als ganasots de la família.

Els increïbles

Director: Brad Bird. Producció: Walt Disney Productions-Pixar. Animació: Ricky Nierva. Productor: Ralph Eggleston. EUA, 2004. 115 minuts. Rambla, Lauren.